

TELEGRAFUL ROMANU.

Nr. 73 ANULU XXI.

Sabiu, in 921 Septemvre 1873.

Telegrafulu ese de done ori pre septemvra: Duminec'a si Joi'a. — Prenumeratiunea se face in Sabiu la expeditiua foiei pre afara la c. r. poste cu bani gat'a prin scrisori francate, adresate cãtra expeditiua. Pretiulu prenumeratiunei pentru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. ear pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

tru celealte pãrti ale Transilvaniei s pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. iera pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. si tãri streine pre anu 12 1/2 anu 6 fl. Inseratele se platescu pentru intãi'a ora cu 7 cr. sirulu, pentru a dou'a ora cu 5 1/2 cr. si pentru a treia repetiure cu 3 1/2 cr. v. a.

Alegerea este sanctionata.

Unu telegramu de Mercuri sositu aici Joi, ni aduce scirea ca alegerea Archiepiscopulu si Metropolitulu alesu de congresulu nostru electivu a Presãntiei Sele P. P r o c o p i u, in audienti'a de Mercuri, se sanctionã de Majestatea Sea. Unu altu telegramu de Joi adange ca pre Luni (10 Septemvre) este chiamatu Presãnti'a Sea P. Archiepiscopu si Metropolitu sa depuna juramentulu de fidelitate in mãnilor Majestãtii Sele Imperatulu si Regelu.

Evenimentulu acest'a descriu in vre-o câte-va ore, ore lu vomu sci noi romãni gr. or. apretiu? Petrunde-vomu ore in insemnãtatea cea mare a lui si cuprinde-vomu noi situatiunea creata de nemuritoriulu antecesoru, carele ni-a redatu cea mai frumoasa institutiune indiestrata cu cea mai frumoasa institutiune? Fi-vomu noi asiã de gelosi de densele precum a fostu acel'a de sirguitoriu spre a ni le castigã?

Eata intrebãri pre cari nu se potu responde cu vorbe, ci numai cu fapte. Eata lucruri pre cari noi numai atunci vomu aretã ca le scimu pretiu cãndu vomu lucrã din tãte puterile spre a le sustienã.

Va dice inse cine-va ca tãte aceste trebuiau sa urmeze asiã, pentru ca asiã suntu prevediute de Statutulu organicu.

Asiã este. Inse cãndu cugetãmu ca acestu stat. org. este numai eflusu canãneloru bisericeii nãstre cari au esistatu tãte cu multu mai inainte, cãndu cugetãmu la trecutulu bisericeii nãstre, cãndu trecemu in revista luptele acele indelungate si bogate numai de suferintie, cãndu cugetãmu ca episcopulu nostru celu ce a pastoritu archidiecea inainte de marele Metropolitu nemijlocitu a trebuitu sa se umilãca a primã instructiunea cea deositoria pentru bisericea nãstra si crestiniã nostrã ceã tolerati in tãra si — de alta parte vedemu cum estadi bisericea si tramite pre reprezentantiã sei neajgãta, si alege pre capulu bisericeii sele neinfluentiata nici cãtu e negru sub unghia de puterea statulu, cãndu Majestatea Sea asiã in scurtu tempu vine si sanctionãza actele reprezentantiã bisericeii nãstre, — ore nu va gasi ori-cine distantiã cea mare intre trecut si prezentu? nu va gasi deosebirea cea mare intre a fi persecutatu si toleratu si intre a fi domnu propriu pre destinele sele?

Asemnãrea trecutulu cu prezentulu si convictiunea despre insemnãtatea castigãrei ce a facutu bisericea nãstra si crestiniã nostrã au datu impulsu repausatulu Metropolitu a deschide celu dintãiu congresu alu Metropoliã nãstre restaurate cu cuvintele:

„Innoiesce-te, innoiesce-te noue Ierusalime, cãci ti-au venitu tie ierãsi lumin'a si marirea Domnulu preste tine au strãlucitu. Acestã casa Tãtalu o a ziditu, acestã casa Fiulu o a intãritu, acestã casa Duchulu o a innoitu.“

Acela-si nemuritoriulu barbatu cugetõndu si la greutãtea conservãrei unui lucru castigatu, si la usuriãntiã cãrei in deobste lucrurile mai cu multa sudõre si intiepleciune castigate suntu espuse au disu in aceeași cuventare de deschidere:

„In momentele aceste mari, cari facu in bisericea nãstra ecumenica o epoca insemnata, me rog de Ddieu preumilitu cã congresulu nostru prezentu si cele venitãrie sa desvõlte dupa sãtãtulu seu dumnieiescu astfeliu de afaceri, cari sa merite a fi caracterisate de carte a unui'a nascutu fiulu seu, a Domnulu nostru Iisusu Christosu, scrisa nu cu negrãla, ci cu Duchulu Ddieulu celui viu, nu in table de pãtra, ci in tablele inimei Domniãlor vãstre si ale inimei membriloru dela venitãriele congrese, pentru ca numai astfeliu facõndu Tu, noue Ierusalime! Te vei innoi si vei justificã in fapta, ca ti-a venitu si tie ierãsi lu-

„min'a, si ca marirea Domnulu ierãsi preste tine „a resaritu...“

Deci in fati'a intemplãrilor, ce continua partea cea buna a periodulu vietiei bisericeii nãstre dela epoca restituiãrei metropoliã, nu potemu a nu ne aduce aminte inainte de tãte de datoritiã, de recunoscintiã cãtra factorii acei ce au contribuitu mai multu la schimbãrea bisericeii nãstre din sclava in dõmn'a destinationei sele si de acei'a ce contribuie si astadi la continuarea si edificãrea vietiei constitutionali, reintroduse dupa multe rataciri pline de suferintie ierãsi in bisericea nãstra.

Amu amintitu de nemuritoriulu repausatu Archiepiscopu si Metropolitu in multe renduri si pre densulu nici asta-data nu-lu putemu trece cu vederea. Intru cãtu au participatu si altii din sinulu bisericeii la oper'a acest'a mare ni este conõscutu si li esprimãmu si loru recunoscintiã nãstra si istoriã credemu ca va fi mai justa in privitiã acest'a si decãtu conõscintiã cea a dese partinitãria si purceditiãrie din amorulu propriu.

Atientindu inse strinsu privirea nãstra la cele decurse acum pre terenulu constitutionei nãstre bisericesci, inainte de tãte avemu sa ne exprimãmu recunoscintiã nãstra Majestãtii Sele Imperatulu si regelu nostru constitutionale, carele cã unu scutitoriu alu institutiãloru celoru sãnte si de asta-data si au aretatu gratiositateã sea cãtra credinciosii sei supusi, respectãndu si spriginindu legea fundamentale a provinciã nãstre metropolitane prin marimõsa sea fapta. Dupa Majestatea Sea trebuie sa fia provinciã nãstra metropolitana cu recunoscintiã inaltulu regimu, carele si acum cã si cãndu a proiectatu inarticlãrea bisericeii nãstre prin o lege speciale in diet'a tãrei, a doveditu cãtu respectãza de multu spiritulu celu constitutionalu bisericescu alu nostru prin recomandãrea spre sãntunãre a liberei alegeri de ori ce influentiã a sea facute de congresulu nostru.

Dupa astfeliu de dovedi nenegabile de bunavointia vine si mai imperiosu o voce puterica, carea ne striga ca nu e de ajunsu numai a fi recunoscãtorie in cuvinte, ci a aretã recunoscintiã acest'a si prin fapte. Faptele inse cari se ceru la o recunoscintiã adeverata in intielesulu celu adeveratu suntu observãrea si folosirea institutiãloru bisericesci nu spre a simulã ajungerea scopulu ce si la prefiptu bisericea, ci a nisiã in adeveru spre densulu.

Deci carte a unui'a nascutu fiulu lui Ddieu trebuie se fia tãta activitateã bisericeii nãstre in congrese, in sinõde si in tãte ramurile vietiei bisericesci, cartea acest'a inãsa trebuie sa nu fia patata nici de spiritulu resbunatoriu de partida, nici de vanitate si sumetia, sa nu fia patata de uneltiri, cari suntu in contr'a spiritulu evangelicu alu iubirei, care cu buzele numai iubesc pre Ddieu si pre deãpõpele, carele inbesce interesulu comunu numai pãna unde lu pãte numai alu seu propriu.

Patata cartea acest'a mare si sãnta, pre care o potemu numi cartea vietiei nãstre, cu lucruri cã cele numite si alte de acestu felu, tãta constitutioneã bisericeii nãstre devine o ilusiune si in locu de a emanã din tãrens'a unu spiritulu cã celu de care ne spone proroculu Ezechilu ca a suflatu preste õsele cele raspite spre ale adunã, va veni unu viscolu destructivu, carele va respiti si aceea ce abia se pãrea ca este adunatu.

Sa nu privãca nimenea in cuvintele aceste vre-o imputare indreptata asupr'a cui-va. Noi nu vremu sa imputãmu, ci sa aducemu aminte ori si cui prin tãrensele cãta responsabilitate avemu noi generationeã presenta, de o parte fatia cu noi in sine, noi cari amu ajunsu acelu tempu doritu de multi antecesorii ai nostri, si de alta parte fatia cu generationile venitãrie, cãroru avemu sa le transponemu nevãtemata ereditateã cea mai pretiõsa a exercitãrei drepturiloru nãstre, prin cari suntemu pusi

in pusetiune de a ne apãra libertateã consciintei nãstre.

Luãndu Presãntiã Sea P. Archiepiscopu si Metropolitu P r o c o p i u, acum totagulu lui Moise alu nostru, cu care a despicateã stãnc'a seculara a feudalismulu si absolutismulu, si ni-a datu isvorulu constitutionei, sa ne intrunimtu toti rugaciunile nãstre spre ai dã parintele luminiloru darulu puterei intru multi ani, cã sa ne condaca pre noi pre poporulu seu in tãr'a promisiunei si sa ne faca adeverati mosteni ai ei pre noi si pre urmãtorii nostri pentru tãte vãcurile. Pre lãnga rugaciunile nãstre inse sa fia si totu concursulu nostru celu de buna credintia si vointia, asiã, dupa cum ne invãtia cuventulu lui Ddieu, carele nu cauta in fatiã õmeniloru, nici se nadãjduiesce spre boieri, ci spre dreptateã causei comune ce apãra.

Nisuintiã nãstra va fi totu-dõmn'a, pre cãtu ne voru iertã puterile nãstre, ai dã concursulu in directiunea acest'a, pentru ca noi suntemu petrunsi de insemnãtatea bisericeii, vietiei ce ni da si de scopulu cãtra carea ne conduce.

Sa se implinãca dara intru noi cuvintele apostolulu, acum cãndu provinciã nãstra metropolitana dobãndesce pre alu doilea Metropolitu alu seu dela restituiãrea ei incõce: „ca toti suntemu impreunã lucratori ai lui Ddieu, ca toti suntemu aratur'a lui Ddieu si zidirea lui, ca suntemu cas'a lui Ddieu si duchulu lui Ddieu locuiesce intru noi“; si sa ne apere cerulu de acei cãror'a totu acela-si apostolu le dice: ca de va stricã cine-va cas'a lui Ddieu lu va stricã si Ddieu pre acel'a, eãci cas'a lui Ddieu sãnta este, carea sunteți voi!“

Regele Italiei Victoru Emanuelu a sositu Mercuri in 17 Sept. la 5 ore dupa amõdi in Vien'a, unde va petrece trei zile. De aci caletoresce la Berlinu.

Ce-va mai multa lumina.

„Nõua pressa libera“ discutãndu asupr'a opulu generalulu Lamarmor'a, aparutu de curendu, care opu tractãza intemplãrile politice si militare dela 1866, afirmã intre altele:

Din opulu generalulu Lamarmor'a discutatu in press'a italiana a esitu tomulu intãiu. Cartea acest'a a facutu nu numai pentru vedãia, de care se bucura au'oriulu ei in patriã sea, ci si pentru descoperiri sele, o sensatiune mare. Tendintã ostensibilã a opulu e, a scuti pre generalulu Lamarmor'a de imputareã, ca elu nu aru fi voitu resbelulu contr'a Austriei. Densulu a fostu unulu din cei mai mari inimici ai Austriei si a intãrdiatu cu aceste descoperiri, care intr'adeveru espunu nedreptateã acelei imputãri, din respectu cãtra Ludovicu Napoleonu.

Noi concedemu celu mai zelosu si ultimu fanaticu pentru francesi din Italiã, acest'a iustificare inaintea compãtriotiloru sei, condãnmãnu inse aceea, ca Lamarmor'a abusatu de multe acte, la care potu strabate cã ministru intrebuintãndu-le spre scopuri private, dupa esemplulu lui Gramont. Cu tãte ca notele, depesiele, epistolele si telegramele publicate, ce ni le presinta opulu numitu, dau unu materialu pretiosu pentru Istoriã universale, totosi crim'a autorelui contr'a patriei sele nu se va miciorã, pentru ca care statu se va mai lasã in pertractãri cu Italiã, dõca se compromite atãtu de grozãvu prin indiscretiune, cum se compromite Prussia prin cartea lui Lamarmor'a? Tendintã secreta a cãrtiei e: a taiã referintiele amicabile intre Quirinalu si Berlinu, cãtu si intre Germaniã si Austriã. Intr'adeveru, cutitulu e acutu si mãn'a puternicã. Descoperiri aceste, apãrãndu inainte de a caletori Victoru Emanuelu voru inflõintiã asupr'a dispusetiunei, cu carea regele va fi primitu de ambele curti,

dara nu va durá acestu efect, cáci acum seia toti, ca Prussia voia sa dea Austriei lovitur'a in inima, Itali'a tindea pre l'anga Veneti'a si la alte provincie ale Austriei. Nou e la totu casulu, ca Prussia'ra era gat'a a dona si pre Trentino. Cartea ofere esemple spaimentatorie despre ambiguitatea cabinetului prussiacu. Nu loialitatea lui Wilhelm, nice credinta'ia lui Bismark, ci interesulu Prussiei e garantia fatia cu amici'ia noastra si acestu interesu e intielesu pre bine in Berlinu, Itali'a inse apare in opulu acest'a cá inimiculu nostru onorabilu.

Nu se pote nega, ca Lamarmor'a pune in man'a ultramontanilor arme ascutite, dara press'a libera a Austriei nu va intrebuintia adevurul lui Lamarmor'a pentru a suspitiuna pre socii sei, cum facura degeneratele foi nationali-liberale ale lui Gramont cu Austri'a.

Resumatulu cartiei e acest'a :

Partea intai'a discuta procederile in tempulu candu se incheia aliantia cu Prussia si tienuta politica a cabinetului italianu dela 25 Septembrie 1864 pana la 17 Iunie 1866.

In capitululu intaiu tractedia Lamarmor'a calor'a lui la Berlinu in anulu 1861 cá ambasadoru alu lui Victoru Emanuilu pentru a felicitá pre regele Wilhelm. Relativu la acest'a elu ne presenta o nota instructiva data de contele Cavour. Lamarmor'a avé se asecure pre suveranulu Prussiei, ca cátu de multu tiene Itali'a la referintie amicabile cu Prussia, ca Itali'a nu voiesce resbelu cu Austri'a, inse cestiunea italiana nu e resolta pana ce Veneti'a va remane la Austri'a. Contele Cavour a datu ambasadorulu o nota a lui Schleinitz la Brassier de Saint Simon (13 Oct. 1860), carea dovedesce chiaru cátu de pucinu se inoia regimulu prussiacu cu politic'a italiana-nationala. Lamarmor'a avé se produca o schimbare in sentimentulu cabinetului din Prussia. Elu fu primitu cu splendore in Berlinu. Regele l'a pusu la mesa la drept'a sea, dara n'a vorbitu nici candu despre Itali'a, cáci cu acest'a era concediutu Schleinitz, cu carele conferi Lamarmor'a de multe ori. Schleinitz scie nenorocirea Venetiei si Prussia fatia cu uno arrangementu din partea Austriei n'aru face predici; inse Rom'a e „genante“. Lamarmor'a inse asigura, ca Pap'a impreuna cu regele voru face urbea resiedintia.

Intre alti diplomati cerceta generalulu si pre ambasadorulu francesu, pre principele de Latour d'Auvergne. Acest'a spuse ca in Prussia domnesce o neincredere mare fatia cu Francia si ca densulu e convinsu, ca la unu casu belli intre Francia si Prussia, cea din urma n'aru pote resista. „Despre acest'a s'aru pote dice multe“ observá italianulu.

Lamarmor'a vine in atingere cu reuniunea nationale, inse numai cu ajutorulu unui officieru de cavaleria, n. D. Acestu amicu vechiu agiteza la Georg Vinke cu succesu pentru Itali'a si profetiesce, (5 Fauru 1861) in o epistola, ca Wilhelm I. va fi imperatorele Germaniei unite.

Lamarmor'a si da opiniunea si asupra armatei prussiacae, dice, ca generalii si cei mai multi officieri mai inalti suntu pre betrani si nefacendu nice o campania nu insuffla incredere. Sistem'a de apărare a terei nu e de locu buna. Lamarmor'a dice ca Prussia nu aru fi atacatu pre Austri'a fara Itali'a la anulu 1866.

Alu doilea capitulu tracteza despre ministerulu italianu dupa conventiunea din Septembrie 1864. Generalulu Lamarmor'a atinge doue impregiurari, din care conchide, ca Prussia atunci tiente la o aliantia italiana.

Elu a visitatu castrulu dela Chalons, unde era Napoleonu cu o suite numerosa de officieri prussiaci, intre cari si ministrulu de resbelu Roon. Acesti'a lu facura sa crede, ca Francia a iertatu Prussiei si Austriei invasiunea in Danemarc'a, carei'a cabinetulu din Parisu la inceputu voia a i se opune cu armele. Transactionea acestoru doue imperie germane nici nu o a dispus'o reu. Ce-va totu i fu generalulu L. batatoriu la ochi.

Cetatile pre partea germana erau amplificate si modificate dupa o sistema noua, pre candu pre partea francesu nu se facu nimic. Acest'a nu si-o potu explica, de vreme ce imperatulu francesiloru intrupse in 1859 resbelulu cu Austri'a la Villafranca, din cauza, dupa cum dicea, ca Prussia inarmeza si Renulu e periclitatu.

A doua impregiurare se redima pre informatiunile, date de contele Launay, ambasadorele regelei in Berlinu. Acest'a asigura, ca candu era

vorb'a de incheierea definitiva a unui tractatu comercialu intre Prussia si Itali'a cabinetulu din Berlinu n'a voitu sa-lu subscrie, cu tote ca mai inainte avea unu interesu viu la acest'a.

Lamarmor'a explica acest'a procedere judecandu dupa corespondintiele si pertractarile relative la acest'a prin acea impregiurare, ca Bismark inca nu afla momentulu oportunu pentru a fipsa politic'a sea fatia cu Itali'a. Desfasurarea nenumeratelor fase, cari adusera punctulu de certa, aliantia si in urma resbelulu cu Austri'a demustra, ca acele presupuneri suntu intemeiate. Intr'aceea se deschide parlamentulu in Turinu, se desbate cestiunea transferarei capitalei, carea era consecintia conventiunei din Septembrie.

Cu acest'a ocaziune Lamarmor'a se apera contra unei imputatiuni, ca elu in cuventarea din Novembre 1864 aru fi esprimitu o amenintare contra Austriei. Atunci a disu, ca deca ocaziunalminte aru fi potutu conferi cu imperatulu Austriei, elu i-aru fi esposu causele unui interesu reciproc, cari l'aru fi induplecatu pre acest'a la cederea Venetiei. Prin aceste a vrutu numai sa arete, ca la unu casu de bataia intre Prussia si Austri'a Itali'a nu aru fi intrelasatu a veni in ori-ce modu in posesiunea Venetiei.

Mai bine s'a intielesu situatiunea in Berlinu decatu in Viena, pentru ca Bismark anucia indata dupa aceea, ca tractatulu comercialu se reapuca, si repeti la tota ocaziunea, ca Itali'a avendu cu Prussia unu interesu comunu au sa fia unite.

Capitululu alu treilea se referesce la pertractarile initiate la 1865 privitorie la cederea Venetiei. Lamarmor'a cogeta, ca va indupleca pre cabinetulu din Viena la acest'a prin o desdaunare in bani. Cu aducerea propunerilor facute in privintia acest'a concediutu elu pre unu conte M. Acest'a avea se grupeze afacerile pre l'anga trei puncte de vedere: financiaru, politicu-administrativu si internationalu. La tote aceste intrebări Lamarmor'a a pusu unu respsu precisu. M. veni la Viena in 10 Octombrie.

Lamarmor'a afirma in o epistola a sea reprodusa aici, ca scopulu acestei misiuni a fostu o incercare directa spre a recapeta dela Austri'a posesiunile italiene, care erau la dens'a si sub cari densulu vre a intielege si partea italiana a Tiroloului. La Triest, dice Lamarmor'a, ca n'a cogetatu nici candu, pentru ca acestu orasiu comercialu e legatu de Germani'a cu totulu. Populatiunile slave si germane nu au cu italianii nimic'a comunu, decatu comercialu. Triestulu devenindu cum-va la Itali'a aru fi pentru regatulu nostru numai unu periculu.

Din respsurile la intrebările susu mentionate se vede, ca Itali'a voia se iee 500 milioane din datori'a Austriei pre sine si se platésca 500 mil. cá indemnitate, loialta a solvi unu miliardu pentru Veneti'a. Pentru acest'a sa se cedeze averea imobila Italiei. Totu odata promite regimulu italianu incheierea unui tractatu de comerci si navigatiune favorabilu. Cá granitia adeverala a Italiei designa Lamarmor'a pre Isonzo si in privintia Tiroloului italianu, care apartienendu la „Deutscher Bund“ nu se pote cede, unu tractatu separatu avea sa usiureze cu incetulu cederea lui. Coron'a de feru si ordulu cavaleriloru impreunatu cu acest'a sa se redea la ocaziune favorabila, d. e. la o casatoria intre ambele case domoitorie. Lamarmor'a era de convingere ca impacarea Italiei cu Austri'a va face lui Napoleonu o placere.

Aceste propuseliuni amicabile nu abtenu pre Lamarmor'a, de a considera si eventualitatea unui resbelu. Intervenirea in Barritz 'lu convinse, ca resbelulu intre Austri'a si Prussia e neincungiurabilu si acum voia a sci, ca are acest'a lipsa de ajutorulu Italiei; intr'aceea Bismark rapede propune prin Nigr'a lui Lamarmor'a incheierea unui tractatu comercialu cu reuniunea vamala germana spre a casciga populatiunea germana pentru Itali'a.

In capitululu alu patrulea tracteza Lamarmor'a situatiunea Italiei la inceputulu anului 1866, espune gruparea partideloru, dintre cari unele nu credeau in unu resbelu si nu se incredéu in aliantia cu Prussia, altele privéu ori ce reducere a statului militarlu de o tradare fatia cu venetianii impilati. Cabinetulu lui Lamarmor'a observá o politica de acceptare motivandu acest'a tienuta prin aceea, ca Francia nu doresce resolvirea cestiunei venetiane inainte de a se resolvi cestiunea romana. Incheierea tractatului comercialu produse o apropiere de Berlinu si la propunerea lui Bismark urmara contielegeri prin ambasadori secreti asupra eventualitatiei unui resbelu.

Capitululu cinci tractedia misiunea generalu-lui Govone la curtea prussiacae, care misiune urma la invitarea din partea Prussiei. Ide'a unui tractatu ofensivu si defensivu flutura prin aeru la inceputulu lui Martie, dara rezultatulu se intardia prin frecările intre Bismark de o parte si intre Govone si Barral de alta parte. In o depesia lunga serie Govone dela Berlinu in 14 Martie 1866, ca Bismark va aduce in 3—4 luni cestiunea reformei germane, diresa cu unu parlamentu germanu, iera pre tapetu; va produce cu acest'a propunere si cu parlamentulu o complicare, carea va pune Prussia in fati'a Austriei si va involva resbelulu, cáru Europ'a nu-i pote objecta nimic.

Govone dupa pertractari detaiate cu Bismark judeca situatiunea astfelu, ca Prussia deocamdata e departe de ide'a unui resbelu si invoirea cu Itali'a tientesce numai intr'acolo, a crucisii resolvirea directa a cestiunei venetiane. Govone cere dela Lamarmor'a instructiune asupra propunerilor facute de Bismark. Aceste suntu: Deobligamentulu, a urma de aci inainte Prussiei, cátu privesce desvoltarea cestiunei germane, unu deobligamentu, care va avé valóre, deca desvoltarea va succede pana la intrunirea parlamentului germanu. Cestiunea venetiana sa fia solidaria cu cea germana.

Urmara apoi mai multe depesie alui Govone si Barral asupra situatiunei, on'a din aceste constatéza opiniunea regelui din Prussia, ca Itali'a are se iee initiativ'a la atacarea Austriei, la care observá Lamarmor'a, ca aceste negociári lungi punu Italiei alternativ'a, de a urdi pre risiculu seu resbelulu séu a subscrie unu tractatu de aliantia, care inse nu aru insemna aliantia.

In capitululu siése se signalisedia o schimbare rapede. Telegram'a lui Barral din 21 Martie 1866 notifica, ca armările in Austri'a facu unu resbelu verosimilu. Bismark persiste pentru incheierea unui tractatu eventualu si Barral secundá acest'a idea, deca se va fipsa unu tempu de doué luni, in care Prussia se-si afie unu „casus belli“.

In 27 Martie e Barral in stare a telegrafá testulu completu alu unui tractatu ofensivu si defensivu limitatu pre trei luni.

Capitululu urmatoriu aduce numai lucruri cunoscutu. Pertractarile pentru o aliantia ofensiva si defensiva suntu initiate. Nigr'a impresora pre Napoleonu, acest'a nu voiesce a se dechiará, Prussia se pare a nu fi gat'a de resbelu. Pretotindene domnesce nesiguritate. Nigr'a plededia pentru proiectulu, sa se dea Austriei principatele dunarene in schimbu pentru Veneti'a. Napoleonu ironisedia acest'a illusiune: Austri'a nu mai constrinsa prin resbelu va cede Veneti'a. Nigr'a vine intai'a-data cu ide'a de a revolutioná Ungari'a, ceea ce si Berlinulu recomeda. Siovairea dureza pretotindene, Lamarmor'a tramite pre contele Arese la Paris, care fu primitu bine de Napoleonu. Resultatulu multoru depesie a fostu acest'a: Francia si reserva mana libera. (Va urma)

Ruptur'a intre bonapartisti si regalisti.

Nu numai ca ruptur'a intre coalitati dela 24 Maiu din Francia este unu faptu implinitu, dara inca a inceputu intre ei o lopta inversiunata. Bonapartistii, vedindu ca legitimistii n'au voitu sa faca din ei decatu unu instrumentu alu loru pentru restaurarea monarchiei dreptului divin, s'au retrasu pre unu campu separatu, au ridicatu visier'a, au luat arm'a in mana si au inceputu sa atace.

Semnalulu s'a datu intaiu prin presa, si apoi a ajunsu in rendurile deputatiloru. Astfelu „Le Pays“, intr'unu articulu „aliatii de eri“, da cea mai violinta lovitura in spartura citadelei construita la 24 Maiu. Acestu diariu se esprima astfelu:

„Amu fostu aliatii regalistiloru, aliatii loru sinceri si desinteresati in contra republicei, dara voru intielege chiaru densii ca nu vomu consimti nici odata a deveni insielatii loru. Ei au sferamatu pactulu dela Bordeaux; ei au ruptu manuchiulu conservatoriu, grupatu cu otarire in contra republicei; ei se incerca sa distroga starea provisoria, in parte escelinta, sub care traimo, si au pretensiunea de a ne face sa mergemu dupa densii, de a ne tari dupa ei si de a ne asociá la oper'a loru. Ore si inchipuescu densii, ca la 24 Maiu le-amu datu concursu pentru ca sa-si restaureze monarchi'a? In adeveru, cademu in estasu candu audimu vorbindu-se mereu de acea pretinsa loialitate legendara, alu carei monopolu voru sa-lu aiba singuri, ei carii numai ne-au inelatu séu abusatu de noi curatu si simplu.

„Dăca ne-aru fi spus mai nainte de votulu ce restornă pre d. Thiers : ajutati-ne sa distrugem adu acestu guvern, ce vrea se inlocuiesca starea provisoria printr'una definitiva, inse măn e bine intielesu ca vomu transformă aceea-si stare provisoria intr'o definitiva pentru noi care e monarchi'a burbona ; dăca ne-aru fi spusu aceste, 'si inchi-puescu ei ôre ca aru fi avutu cele patradieci de voturi de cari nu se poteu lipsi ? Credu ei seriosu ca amu fi scosu castanele din focu pentru nesce bertrandi regalisti ? Consciinta le e larga, dăca din intemplantare gasescu acêta conduta onorabila si drêpta. Dara nici odata dlu Thiers, pre care adese 'lu acuasau de duplicitate si viclêna cutezantia, n'a facutu o asemenea isbire. Atentatulu parlamentar pre care 'lu visêdia, si cu care ne amenintia in tôte dilele, va cadê. De voru reesi, monarchi'a loru efemera si fâra radecina nu va dură decâtu că se dispera poporatiunea si sa aduca o reactiune violinta si teribila.“

Dupa acêst'a, „Le Patriote dela Corse“, diuaru alu deputatoru bonapartisti din patri'a napoleoniloru, care se dice ca este inspiratu de principele Napoleonu, publica unu manifestu prin care confirma si mai multu ruptur'a si rebelulu iatre tripele partite monarchice.

Ieta conclusionile acelu manifestu :

„Voi toti, fi ai Franciei nôue, copii ai societății nôstre democratice, descendinti ai soldatoru dela Valmy, Marengo, Austerlitz, Ien'a ; voi, cari a-ti traitu tôte viêtia sub guvernele cari negau dreptulu divin ; voi mai cu sêma, aperiatori ai sufragiulu universalu, stringeti rendurile vôstre, uitati divergentiile vôstre de vederi, uitati ceea ce ve separa, căci ieta ôr'a adevaterelor lupte politice, si aveți se aperiati dreptulu nationale.“

„Câtu pentru noi, partisani ai apelulu la poporu, mândrii de devotamentulu nostru câtra dinasti'a Napoleoniloru, ne vomu aduce aminte in totu-dêun'a invetiamentele ce ne-a lasatu marele imperatore.“

„Astadi, că si la 1815, suntu albi si albastrii. Vomu combate impreuna cu toti amicii drapelulu tricoloru si ai democratiei. Intindemu mân'a nôstra la toti fii acestei lumi nôue, pre care se încerca se o restorne, căci noi scimu ca tunulu invingetoriu alu generarelu Bonaparte, cându s'a auditu pentru prim'a ôra, a fostu atunci cându a sfarematu pre regalisti la hotarele Saint-Roch. Vomu fi in totu-dêun'a ordinea si democrati'a.“

Ce credem ôre bonapartistii cându au facutu aliantia că se restorne pre d. Thiers, ca voru triumfă in aspiratiunile loru de a restaură pre Napoleonu IV ? Pre ce se rediman ei a crede asifeliu ? Nu avem in camera nici unu numeru destulu de mare că se balanseze cu acêla alu legitimistiloru si orleanistiloru, nici o popularitate de care se fia sustienuti si adusi.

Lips'a de principii totu-dêun'a duce acolo, unde i-a dusu pre ei aliantia loru. O aliantia facuta numai pentru a restornă, este totu-dêun'a fatala, cându ea nu are unu principiu stabilitu. Chiaru republicanii nu voru primi adu aliantia loru, fiindu ca ea este nefolositoare ; voru fi multiamiti sa se gasesca totu-dêun'a in urna, dara nu le voru intinde mân'a.

Turd'a, 16/28 Septembre 1873.

Stimate domnule redactoru ! Binevoiesce a dă locu in preliutulu d-vôstra diuaru urmatoreloru orduri :

Respunsu.

La „Epistol'a deschisa“ dto 16/28 Augusta a. c., publicata in „Telegrafulu Romanu“, nr. 67, si in „Albin'a“, nr. 65, si adresata dômnei Emili'a Ratiu, vice-presiedint'a societății de lectura a dameloru române din Turd'a, in carea cine-va, cu subsemnatur'a anonima : „O membra“, cere desluciri despre starea societății, a cassei si a bibliotecei sele, subscrisele membre ale societății din cestiune se simtu indatorate a responde, ca societatea nôstra, constatatoria din optu membre, esiste si in presentu, si prosperêza intr'atât'a, încâtu i permite cerculu seu restrinsu si modicitatea midilôceloru sele.

Fapt'a, ca dela 1866 nu s'au tienutu siedintie, se justifica atâtu prin caracterulu localu alu societății, prin numerulu micu alu membroror, câtu si prin stramutările dese ale unoru oficiali si intieliginti români din locu, provenite in urm'a nôueloror organizatiuni politice si judiciai ; dara mai vertosu

se justifica prin aceea, ca societatea nôstra nu a fostu si nu este inca societate formale, prevediuta cu statute, cari sa determine detorintiele oficialiloru sei, tempulu si modulu tienerei siedintieloru, ci in fapta a fostu numai unu concursu spontanu alu nostru cu simplulu scopu de a ne face mai accessibile literatur'a nôstra. Dăca inse, inscriindu-se mai multe membre, se va vedé in viitoriu necesitatea infiintării unei societăți formale de lectura, cu oficiali ordinari si cu siedintie regulate : noi vomu fi gat'a a ne dă possibilulu nostru spriginu spre acêst'a.

Câtu pentru bibliotec'a si cass'a societății nôstre, putiene avemu de disu. Bibliotec'a constatatoria din 72 volume a fostu si este la dispositiunea nu numai a membroror societății, ci a fiacărui intieligente românu din Turd'a si din giuru ; ba amu sentit cea mai viua bucuria, dăca amu avé cunoscentia, cumca intieliginti nostri din locu si din apropiare se servescu câtu mai desu de bibliotec'a societății nôstre, in carea se afla unele opuri dintre cele mai pretiôse dela autorii nostri clasici vechi si noi ; si cumca dômna Emili'a Ratiu, cărei'a i-amu incredintiatu ingrigirea si pastrarea bibliotecei, aru fi refusatu cui-va vre-o carte din bibliotec'a societății, acêst'a nu o credemu.

Cass'a si socôtele societății se afla asiderea in ordine ; venitul s'a intrebuintiatu totu-dêun'a numai conformu scopulu si decisiunei societății. Despre tôte aceste se pôte convinge ori-cine din actele societății. Cumca vre-un'a dintre dômnele comembre se fia cerutu si intetitulu cându-va — fâra succesu — aretarea socôteloru dela dômna cassiresa, nu scimu.

Acêst'a este starea adevaterata a societății nôstre de lectura, despre carea dômna „O membra“ afirma, ca se vede a-si dormi somnulu de môrte.

Ce se atinge de o organizatiune nôua si formale a societății, binevoiesca dômna „O membra“ a ne face cunoscutu ideile domniei sele si a ne propune unu proiectu de statute, si, intru câtu aceste voru promise unu rezultatu mai fericitu, — ceea ce sperâm, — le vomu adoptă cu promptitudine.

Câtu pentru alte espressiuni neobjective, in cari „epistol'a deschisa“ din cestiune escelêza mai pre susu de tôte, on. publicu impartialu le va reduce la adevater'a loru valôre.

De altmintrea, dômna „O membra“ nu pôte sa aiba nici o cauza pentru a se ascunde la spatele onorabilei redactiuni ; deci binevoiesca a avé coragiulu opiniuniloru sele, si a nu se teme de „poterea dictatorica“ — precum se exprime d-sea — a dômnei vice presiedinta.

Carolin'a Muresianu.

Catalin'a Ratiu.

Sibotu, in 5 Sept. 1873.

Dle redactoru ! Vineri in 31 Aug. a repausatu preotulu nostru localu Avramu Viorelu dupa scurte suferintie in etate de 80 ani, lasandu pre fii sei in o stare nu pré dêamna de invidistu. Parintele numitu a inceputu activitatea sea publica mai intâiu că notariu comunalu, dara in anulu 1831 a trecut in statulu preotiescu fiindu putienu tempu sub fericitul episcopu Vas. Mog'a protopresbiteru substitutu in Oresthia. Sub densulu s'a claditu in Sibotu biserica cea pompôsa. Adunandu-si o avere considerabila prim'a lui ingrigire a fostu, a dă copiiloru seio crescere cuviinciosa si pentru realizarea acestui scopu laudabilu nu a crutiatu nici o ôstenêla.

Inmormentarea acestui preotu vrednicu ne-a oferitu inse, dorere ! pre lângu tôte crescerea, ce a dat'o elu filoror sei, unu spectaculu tristu, care arunca o umbra nefavorabila asupr'a nemultiamitoriloru sei feciori si e atâtu dejositoria pentru statulu preotiescu, câtu si trista pentru poporulu nostru din Sibotu.

Dupa ce s'a unsu corpulu in intielesulu canônoloru s. biserici cu untulu de lemnu prin preotulu localu p. Ioanu Armênu, fiulu celu mai micu alu defunctulu Michailu abia dupa multa rogare s'a induplecatu a dă vestimintele necesarie pentru a se imbracă defunctulu. O procedere destulu de culpabila din partea unui fiu fatia cu unu parinte demnu !

Cându s'a unsu corpulu seu cu untulu de lemnu, s'a aflatu in capu o lovitura, care usioru se pôte esplică, căci repausatulu locuindu singoru in o casa voindu sa se scôle a caditu si s'a lovit de o mêsă.

Ce face acum fiulu celu mai mare alu defunctulu, Ioane Viorelu, care de presentu e judecomunalu ? Folosindu-se de poterea oficiulu seu

si voindu a-si resbună asupr'a fratelui seu, cu care din diferite cause familiare traiescu totu pre picioru de bataie, cere dela magistratulu Orestiei o comisiune pentru esoperarea sectionei si suspiciunandu pre fratele seu de ucigetorie, se dice, ca aru fi facutu si dispositiuni pentru aretarea fratelui seu Mihailu Viorelu. Spre a accelera comisiunea a mersu insusi densulu in persôna la Oresthia.

Intr'aceea Mihailu Viorelu si nepotulu defunctulu Nicolau Viorelu, teologu absolutu, oranduescu inmormentarea abia dupa 20 ôre si la finea serviului funebru sosesce si comisiunea, inse operatiunea nu s'a facutu, pentru ca mediculu, onoratu domnu Lészay, unu omu inteligente convingendu-se despre adevaterulu lucrulu a aflatu ori ce sectione de prisoso. Si asiâ remasitele demnulu preotu s'a astracatu lângu altariulu bisericei la 6 ôre sér'a.

Dintre preoti a fostu numai par. Ioanu Armianu preotulu localu si par. Ios. Calimano din Seracseu, dara nu unu numeru cuviinciosu de 7—12 preoti, dupa cum ne amu indatinatu a vedé la inmormentarea preotiloru si se-lu duca in biserica la sarutare dupa obiceiulu bisericei. Aceste suntu la famili'a Viorelu de prisoso.

Din famili'a defunctulu numai ficele Mari'a si Ann'a a petrecutu remasitele la mormentu, iera fii sei din iubire pré mare au remasu acasa, unulu petrecendu-si cu comisiunea, altulu padindu cass'a, că cându inmormentarea unui parinte aru fi unu lucru ce nu atinge onôrea filoror sei !

Frumosu tribulu de recunoscentia pentru atâte sacrificie !

De vre-o pomana, carea se indatinêza a se face dupa fia-care, cu atâtu mai vertosu dupa unu preotu demnu si avutu, nici vorba nu a fostu. Se pôte acêst'a, pentru ca feciorii repausatulu suntu ômeni liberali si mai pre susu de ori ce superstitiune, inse fia siguri, ca liberalismulu loru la o asifeliu de oca-siune insemnata nu a adausu nimica la reputatiunea densiloru, pentru ca si-au aretatu numai nemultiamirea si nerecunoscentia câtra demnulu loru parinte. Nu pomana că atare, ci reverenti'a filoror câtra memori'a repausatulu parinte prin acêst'a a asceptatu ori si care omu cu simtiu banu dela generositate domnilor Vioresci.

Acêst'a e tristulu sferitu alu unui preotu demnu si avutu, care s'a ostenuitu pentru crescerea filoror sei mai multu că ori-care altulu. Si domni Vioresci pretindu a fi cei dintâiu români din Sibotu si scaunulu Orestiei ! Ôre nu eră mai bine a aduné comôra in ceriu, decâtu avere pentru unii fii nemultiamitori ?

Unulu dintre cei presentii la inmormentare.

Comitetulu incendiatoru din Husi si Falcu.

Judetulu Falcu este veduvu de ambele sele orasie. Husi si Falcu nu suntu astadi decâtu dôue mari ruini. Mone'a a moloru generatiuni, economiele familielor, depositule comericiulu, fructele si steliile industriei, tôte in câte-va ôre s'au mistuitu de foculu grozavu.

Pagabele se calcula nu cu mîle ci cu miliônele. Populatiuni intregi suntu astadi reduce la starea de cerstoria, lipsite fiindu de chiaru de pânea tôte dilele.

Voru trebui multi ani, multa fortia, multa munca, si mai alesu multa spriginu din partea tieriei intregi, pentru că aceste nenorocite orasie sa pôte reveni in starea loru de mai inainte.

In fati'a acestei mari calamitati, subscrisii proprietari Falcieni, fâra deosebire de partitu, si intruniti prin singurul simtiementu, acelu alu compati-mirei câtra aprôpelu nostru, ne-anu constituitu in comitetu, pentru a veni in ajutoriulu conjudetiiloru nostri, parte prin propriile nôstre midilôce, parte prin rezultatulu apelulu ce facemu la inim'a generôsa, la caritatea locuitoriloru din tôte provinciile române, libere seu supuse.

In tôte loptele nationale vechi si nône, judetiulu Falcu n'a remasu nici odata in urm'a nici unui altu judetiu din Romania. Religionea stramosiêscă, nationalitatea si independenti'a romanêsca au gasitu pururea aperiatori energici in orasielo si satetele nôstre ; si nu odata paginele istoriei nôstre s'au umplutu cu descrierea luptelor si sacrificioru filoror Falcuului si Tigheciulu intrunite.

Populatiunile nôstre suntu dara in drepta de a se adresă si ele, in nenorocirea loru, la patriotismulu si la generositatea tieriei.

In numele oraselor Husii si Falcu, in numele a sute de familii care dreptu acoperisii nu au astazi decât bolt'a ceresca, care mâne voru fi espuse la intemperie fierne ce se apropia, comitetulu se adresă la tôte clasele societății române, fără deosebire de positiune si de partitu politicu, si le cere spriginulu patriotismului lor, obolulu carității lor. Ne adresăm si la miile de straini fără deosebire de nationalitate si de religione, carii au gasit ospitalitate in pamentulu nostru, carii la umbr'a legiloru si a moravuriloru blande ale natiunii române si-au vedutu prosperându munc'a si capitalurile si-i rugăm sa via in ajutoriulu a doue orasie, care nici odata din ur'a cătra strainulu pacinicu n'au facutu o virtute cetățienescă.

Comitetulu va primi cu cea mai mare recunoscintia atât darurile generose ale bogatului, cât și obolulu seracului compatimitoriu; și, crediendu ca acestu apelu va gasi unu spriginu caldurosu dela acei care sunt inainte-mergetori si luminatorii opiniunii publice si a nobileloru simtiri, punemu in-treprenderea noastră sub scutul pressei, fără deosebire de drapelu politicu. Rogăm pre dnii redactori ai tuturor diarielor din Romani'a libera si de preste Carpati, sa binevoiesca a dá, in organele lor, unu locu acestui apelu, si a deschide liste de subscriptiuni.

Sumele adunate impreuna cu listele de subscriptiuni, se voru adresă prin posta la Husi la adres'a dlui Ioanu Mărz'a, cassierulu comitetului.

Aceste sume se voru impartii de comitetu intre cei mai nevoiesi si mai cu grele familii, si acest'a in chipulu celu mai nepartimitoriu.

Atât numele d-lor subscriptori, cât și sumele subscribe, nu mai putienu si intrebuintiarea acestor'a, se voru aduce la cunoscint'a publica prin anume imprimate, care la tempu si treptatu se voru comunică tuturor organelor de publicitate din Romani'a libera si de preste Carpati.

(Membrii comitetului): M. Cogalnicénu, Colonelulu N. Iamanid, D. Castroeanu, I. Mărz'a, A. Negrozzi, Pentelei Andreescu, C. Corbu.

Acésta redactiune roga pre persoanele care aru bin'voi sa via in ajutoriulu nefericitoru incendiatu a depune la tipografia sumele ce aru voi sa ofere subscriindu in list'a originala de biroula ei. Numele generosiloru ajutori se voru publică la fine dimpreuna cu cuitanti'a ce se va primi dela membrii comitetului dupa spedarea baniloru.

„Cur. de Iassi.“

Varietăți.

*** Tergulu Sabiului de tóma ce avu locu din caus'a Duminecei a dou'a di in 3/15 Septemvre a fostu ce-va mai cercetatu cá celu premergatoriu. Desfacerea cea mai buna au avut'o la tóta intemplantu cerealele si dupa aceste lucrurile cari sunt de neapărata trebuintia in casa. — Peile de vita (crude) dupa cualitatea lor s'au vendutu cu 45 fl. 38 fl. 34 fl. pâna la 20 fl., peile de óia au fostu la inceputu cu 1 fl. 25 xr. pâna 1 fl. 30 xr. pre urma 1 fl. bucat'a; maj'a de seu próspetu de vita 16 fl, uscatu 20 fl.; sapunulu 24 fl.; lumini de seu 32 fl.; cânep'a 15—18 fl.; inulu dupa cualitate 40—50 fl.; ocau'a de lâna 1 fl. mai ordinaria 75 xr.; slan'u'a maj'a 32—38 fl.; spirtulu 85 xr. de gradu.

Tergulu de vite ce a premersu acestui de produse a fostu binisioru cercetatu. Importulu a fostu relativu mai mare cá vendiarea. Oile au avutu cautarea cea mai buna. Boi s'au vendutu 1159 pretiulu a variatu intre 180—350 fl. parchi'a. Vacu s'au vendutu 331 cu pretiulu de 40—100 fl. de capu. Bibole 134 cu pretiulu de 50—110 fl. oi 1734 a 5—11 fl. (mare parte pentru Ungari'a.) Porci de ce-va calitate mei insemnata nu au fostu. Cai de rasa nobila nu s'au vendutu, ci numai rasa locale, cu totulu 443 capete. O parchia de cai bani de trasura camu dela 200 pâna la 480 fl. au fostu si cu 3 fl. de capu.

*** Intemplări dela tergu. Unu israelitu care are numai o mâna a furatu din o pravalia o bucata de stofa in pretiu de 40 fl. Mantéu'a cea mare cu carea eră imbracatu in puterea caldurei a atrasu atentiunea asupra si l'a tradatu, pentru care lucru a si fostu arestatu, dara cogelându póte ca nu se póte acimatisă cu aerulu din nou'a sea locuintia, la ocaziune binevenita s'a facutu ne-

vediatu, séu dupa cum dice lumea a fugitu din prinsóre.

*** (Informatiune). In prim'a Sept. a. c. s'a tienutu in Blasiu o conferintia in caus'a consultării despre o administratiune priintioasa a fundatiunii Siulutiáne, despre alu cárei rezultat publicámu dupa „Gaz. Transilv.“ urmatóriele: „In urm'a convocatorielor Pres. Sele a dlui Ioane Vancéa, Archiepiscopu si Metropolitu de Alb-Iuli'a, dte 26/14 Iuliu a. c. nr. 2093, adunandu-se in 1 Sept. conferintia compusa, conformu §-lui II din literile fundatiunali ale fericitului Metropolitu Alessandru St. Siulutiú, din capitulo metropolitanu si din barbati mironi gr. cat. románi dupa detaiat'a si rigorós'a scrutare a stárei actuale a fundatiunii, si dupa esaminarea scrupulós'a a ratiuniloru a aflatu, cumca starea fundatiunii la mórtea fericitului Metropolitu fundatoru, afara de pretiulu dominiului dela Springu, tienetoriu de fundatiune, a fostu 109,473 fl. 15 cr. v. a. iera acum in 31 Aug. 1873, este 170,772 fl. 5 cr. v. a. prin urmare averea fundatiunii a crescutu sub administrarea corecta a ordinariatului si capitulo metropolitanu in restempu de bani cu 60,803 fl. 90 cr. v. a. di siése mii optu sute trei floreni si 90 cr. — Ceea ce avemu onóre, conformu conclusului onor. conferintie de adi nr. XII, a aduce prin acest'a la cunoscint'a publica, — Blasiu in 2 Sept. 1873. — Iuliu Bardos si Simeonu Popu Mateiu, notarii conferintiei.“

*** „Albin'a“ ne spune ca a „triumfatu moral'a“ atribiindu si de siguru siesi rezultatulu alegerei de Metropolitu. Dens'a 'si indrépta si cifrele deputatiloru dupa cum aru fi fostu sa le aiba candidatii la metropolie iera-si conformu moralei, se vede cu care a triumfatu, si le pune asiá cum i vine mai bine. Afacere de gustu. Este fórte gentila inse in enararea celoru decurse in congressu cátu pri-vesce verificările deputatiloru, resignarea Archimandritului N. Pope'a si actulu alegerei. Iera afacere de gustu, va dice cine-va, mai alesu cându acelu cine-va i este cunoscutu gustulu „Albinei“. „Verba volant scripta manent“, ceea ce noi amu traduce: ca vorbele Albinei, morale cum suntu ele, sbóra, dara faptele intemplate remánu. Si cá sa nu créda cine-va ca noi facemu iera vre-o ironia cu sor'a noastră i aducemu numai atât'a amiate, ca dens'a dicea odata ca óre cine ni-a vendutu drepturile; are sa fia mai pre susu de confessiuni, cáci aceste suntu o nimic'a tóta; ca aru dorí cá românii sa fia divisati in diece confessiuni pentru emulatiune; ca dens'a este pentru passivitate; pentru passivitate in aliantia cu stâng'a magiara; este pentru activitate cu passivitate etc. etc; ca „stapâni“ suntu ceea si ceea; ca ni-a spusu inainta cu siepte ani ca in vér'a acest'a n'are sa plóna, si numai cei rei simtiri n'au crediutu, si ierasi etc. etc. — si cu tôte aceste, dovéda congressulu, drepturile care ni li-au sciutu cascigá cei competenti nu-su perdute (de nu s'aru perde acum); confessiunile esista, si dóne ni-su pré multe, dara nu diece; passivitatea, ori de ce colóre, a impededatu naturalmente tóta activitatea spre binele nostru si „stapâni“ au remasu totu ce au fostu, pentru ca ei sciú ce va sa dica si injuraturile si moralea cea din „Albin'a“. Déca aru fi cu placere noi inca suntemu gat'a a dá rapórte detaiate despre congressu, din cari, suntemu pré deplinu incredintiatu ca se va convinge ori-care cetitoriu, ca moral'a a triumfatu. Dara sciti domnilor! moral'a, cá sa triumfeze, bagu séma asiá e renduita, mai întâiu are sa trecă pre la Ann'a, Caliafa, sa fia maltratata de ómeni slabi de spiritu, sa intre la Pilatu in pretoriu si in fine sa fia restignita pre cruce, si apoi sa triumfeze! Cu tôte aceste inse ea a triumfatu!

Concursu.

Pentru ocuparea unei statii invetiatoresci la scól'a romána gr. or. din comun'a Ludosiu protopiatulu Mercurei se deschide concursu.

Salariulu impreunatu de acestu postu este 200 fl. v. a. care se platesce din alodiulu comunei in rate trilunarie decursive.

Doritorii de a ocupá acestu postu au de a-si asterne cererile lorú pâna in 20 Septembrie a. c. st. v. la subsemnatulu, si au a documentá: ca suntu románi de legea gr. or.; au absolvatu studiile pedagogice seu teologice; déca au mai functiunatu

séu nu cá invetiatoriu; si in fine, ca au o part-re morale nepatata.

Mercurea 27 Augustu 1873.

In contielegere cu comitetulu parochialu.

Ioanu Drocu,
adm. prot.

(2—3)

Concursu.

Pentru ocuparea postului de capelanu lângă betránulu si morbosulu parochu din Gaunós'a, Ciulpezu si Cutinu, la cererea acestui'a aprobata din partea pré venerabilului consistoriu archidiececanu cu datulu 3 Maiu nr. cons. 431, — se escrie concursu pâna in 30 Sept.

Emolumentele suntu: din tôte venitele parochiei de a 3 a clasa jumetate.

Doritorii de a ocupá acestu postu 'si voru asterne petitiunile lorú instruate in sensulu Statutulu organicu la subscrisulu pâna la terminulu de susu.

De-va 3 Septembrie 1873.

In contielegere cu comitetulu parochialu, si cu comitetulu respectivu.

Ioanu Papiu,
protop. gr or.

(1—3)

Concursu.

Pentru postulu de invetiatoriu in comun'a Sinc'a noua se escrie concursu.

Salariulu invetiatoriului este 250 fl., cortelu liberu si lemnele necesarie.

Dela concurenti se cere cá sa fia clerici séu pedagogi absoluti séu celu putienu sa aiba part ru clase gimnasiale si sa scia cantările si tipiculu cá sa póta tiené stran'a in biserică in dumineci si serbatori.

Concurentii au a-si asterne cererile lorú scrise cu mân'a lorú propria si instruite conformu statut. org. la presiedintele subscrisului comitetu parochiale pâna in 30 Septembrie a. c.

Sinc'a noua 20 Augustu 1873.

Comitetulu parochiale.

prin Ioanu Scurtu
Parochu.

1—3

Publicatiune.

In 24 Septembrie anulu curentu st. n. dela 10 óre antemeridiane incependu, se va dá in cancelari'a comunei Gura-riului pre calea licitatiunii in arenda pre tempu de trei ani si adeca: dela 1 Ianuariu 1874 pâna la ultimulu Decembre 1877. urmatórele regale resp. proprietáti a comunei Gurariului:

1. Dreptulu de cárcimariu pre I-mulu cartalu, cu pretiulu strigárei 700 fl.
2. Dreptulu de cárcimariu pre II-le cartalu, cu pretiulu strigárei 1200 fl.
3. Dreptulu de cárcimariu pre III-le cartalu, cu pretiulu strigárei 600 fl.
4. Mór'a din susu in comuna cu pretiulu strigárei 500 fl.
5. Mór'a din josu in comuna cu pretiulu strigárei 600 fl.
6. Pasiunea din muntele Cindrelu cu pretiulu strigárei 600 fl.
7. Pasiunea din muntele Nicolesci, cu pretiulu strigárei 400 fl.
8. Pasiunea din muntele Geusiór'a-mare, cu pretiulu strigárei 250 fl.
9. Pasiunea din muntele Foltea, cu pretiulu strigárei 300.

Doritorii de a luá in arenda aceste regale voru binevoi a se infatisá la díu'a si ór'a anumita in cancelari'a comunei Gura-riului si a depune cá vadiu 10% dupa sum'a eschamatória.

Arendatoarele va avé a depune apoi in terminu de 8 dile dela díu'a licitatiunii cautiunea prescrisa, cáci la din contra se va escrie pre langa perderea vadiului depusu pre spesele neglijentului o alta licitatiune.

Cele-lalte conditiuni de licitatiune se potu vedé atâtu in cancelari'a acestui inspectoratu, câtu si in cancelari'a comunala din Gura-riului.

Sabiú in 8 Augustu 1873.

Inspectoratul cercuale.